

Bilag 6°.

KØBENHAVNS MAGISTRAT 3. AFDELING

Socialministeriet, Slotsholmsgade 6, K.

Til det af socialministeren den 16. december 1960 i folketinget fremsatte forslag til lov om offentlig forsorg tillader magistraten sig herved at fremsætte følgende bemærkninger:

1. Beføjelserne i henhold til loven er efter forslaget tillagt dels kommunalbestyrelsen, dels det sociale udvalg, hvorhos det bestemmes, at det sociale udvalgs opgaver i København og Århus varetages af magistraten, jfr. § 26 i den nugældende forsorgslov. Derimod er i forslaget ikke optaget en til den nugældende lovs § 25 svarende regel, („..... for Københavns vedkommende dog af magistraten“).

Af beføjelser, der er henlagt til kommunalbestyrelsen og således for Københavns vedkommende efter forslaget ikke vil kunne udøves af magistraten, skal man eksempelvis anføre følgende:

- § 11, stk. 3, om overførelse til en lukket afdeling i indtil 3 måneder,
- § 44, stk. 1 og stk. 3, om anbringelse i forsorgshjem m. v.,
- § 48, stk. 2, om hjælp til beskæftigede personer,
- § 49, stk. 2, om tillægshjælp til invalidepension m. v.,
- § 51 om hjælp til udvandring,
- § 61 om tilbagebetaling.

Under hensyn til forfatningsreglerne for Københavns kommune og kommunens størrelse vil det ikke være muligt at gennemføre forretningernes fortløbende afvikling eller at imødekomme publikums rimelige krav på fremme af deres ansøgninger m. v. eller at få afgjort sager, hvor omgående handling er påkrævet, hvis sådanne sager skal forelægges kommunalbestyrelsen til beslut-

ning eller godkendelse. Man skal i den forbindelse erindre om, at forsørgelsesvæsenets opgaver i medfør af kommunens forfatning og den i henhold til denne af indenrigsministeriet godkendte bestyrelsesvedtægt er henlagt til magistratens 3. afdeling.

Under henvisning til de anførte forhold tillader man sig at henstille, at loven formuleres således, at den muliggør en administration for Københavns kommunes vedkommende svarende til den hidtil gældende ordning, jfr. forsorgslovens § 25, der har virket tilfredsstillende siden 1933.

2. Ved forslaget § 46 er bibeholdt den hidtidige regel om grænserne for den almindelige offentlige hjælp (hidtil kommunehjælp).

Kontrollen med overholdelsen af denne bestemmelse medfører for Københavns kommunes vedkommende et ret stort administrativt besvær, og man ville anse det for ønskeligt, om den kunne erstattes af en i praksis lettere håndterlig maksimumsgrænse.

I den forbindelse erindres om, at socialministeriet i cirkulære nr. 60 af 16. marts 1957 har udtalt, at det ved udmåling af hjælp efter forsorgslovens § 297, stk. 1, må have for øje, at der i almindelighed ikke ydes en hjælp, der overstiger, hvad der i det enkelte tilfælde kunne være opnået fra arbejdsløshedsforsikringen.

Magistraten finder en sådan almindelig regel hensigtsmæssig og kan oplyse, at dens praktisering bevirker, at hjælp allerede i tilfælde, hvor der er 2 eller 3 børn, vil nå den nævnte grænse. Dertil kommer, at det principielt synes mindre rimeligt at knytte størrelsen af en hjælp, der efter et skøn skal dække den i det enkelte tilfælde tilstede-